

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΗΝΙΔΑΣ

Εγκριμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως ελεύθερον ανάγνωσμα δι' όλα εν γένει τα Σχολεία (1932).
Τιμηθέν δια του Αργυρού Μεταλλίου της Ακαδημίας Αθηνών (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1943,
δραχμαί 2.000. Συνοδουμαί έτησίως και εξαμηνουί
επιστολαί.— Το φύλλον δρ. 150.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (εκαυδρομαί
και επίταλαι, τοκί κτλ.) ανωνύμως; «Πρός τό
περιουδικόν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,
830ς Εδουλίδου, 42 — Αθήνας».

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΔΥΜΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΟΣ

Λοχίζει την την Ιανουαρίου, άλλ' αί συνδρο-
μαί δοχίζουσι την την Ιουλιού μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εδουλίδου αριθ. 42, παρά τό Βαμβακίον

Περίοδος Β'.—Τόμος 50ός

Αθήνας, 23 Ιανουαρίου 1943

Έτος 66ον—Αριθ. 4

ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΑΙΜΑ

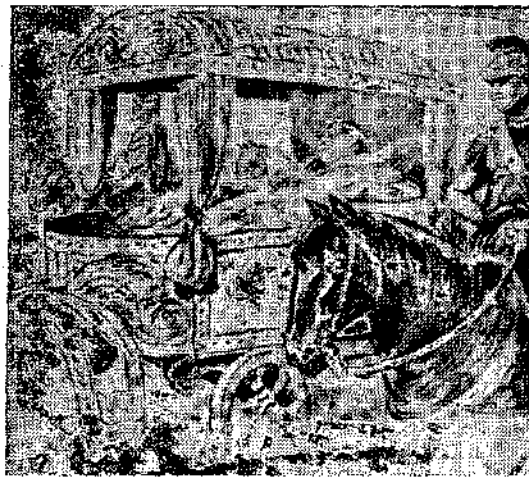
Μυθιστόρημα LOUIS BERTRAND της Γαλλικής Ακαδημίας
Μετάφραση ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΤΑΡΣΟΥΑΗ

(Συνέχεια από τό προηγούμενο)

Ο ήλιος έγερνε στον όρίζοντα. Άπ' όλες τις πρασινάδες γύρω αναδινόνταν μία άπολαυστική δροσιά. Μά ό Κυπριανός, βυθισμένος πάντα στις ίδιες σκέψεις, ούτε ένοιωθε ούτε πρόσεχε τίποτε. Μέσα στο μυαλό του περνούσαν αδιάκοπα οι δυσκολίες που συναντούσε τό σχέδιό του για τή σύγκληση Συνόδου στην Κίρτα. Ήξερε πόσο καχύποπτες ήταν οι αυτοκρατορικές αρχές και με πόση δυσπιστία παρακολουθούσαν τις συγκεντρώσεις των Χριστιανών, και ιδίως τις μετακινήσεις των επισκόπων. Και νά τώρα που διάφορες άπαίσιες φήμες είχαν αρχίσει νά κυκλοφορούν. Θά ξαναφούντωναν ίσως πάλι οι διωγμοί των Χριστιανών.

Μά έκτός απ' αυτή, μία ακόμα άγωνία τον τυραννούσε, χειρότερη απ' όλες τις άλλες, κι' αυτή ήταν ίσως ή κύρια άφορμή του ταξιδιού του στην Κίρτα. Άνησυχούσε για τό φίλο του Καικίλιο Νατάλις, τον αντίζηλό του σε δόξα και σ' εδωλιότητα, που αυτός ό ίδιος τον είχε, τώρα και πολύν καιρό, καθηγήσει στην πίστη του Χριστού και βαφτίσει στην Καρχηδόνα. Τον ήξερε για φλογερό Χριστιανό, μά νά που τώρα και λίγο διάστημα ένοιωθε πως είχε εξασθενήσει ή πίστη του, και ιδίως από τότε που ό Καικίλιος είχε έρθει νά άποτραδηγή στα κτήματά του της Κίρτας. Ήταν ηλικιωμένος, οικογένεια δεν είχε. Πώς ζούσε; Με ποιόν ζούσε; Για ποιό λόγο είχε αλλάξει τόσο; Μήπως θά άποστατούσε, όπως

μερικοί άλλοι; Αυτός ό διάσημος ρήτορας, ό πλούσιος άρχοντας, ό γνωστός στη Ρώμη όσο και στην Καρχηδόνα, που όλη ή έπαρχία παρακολουθούσε τους λόγους του και τις πράξεις του; Τι πλήγμα για τήν Εκκλησία! Άλλά και τί σκαραγμός για τον Κυπριανό, που με τόση χαρά είχε οδηγήσει στο δρόμο του Χριστού τον αδελφικό του φίλο!

«Ήταν ό αυτοκρατορικός προκουράτωρ Ζοπικός...»

«Τίο, τίο, τίο, γιατίνέ!»

Ο Κυπριανός τινάχτηκε σαν νά ξυπνούσε από ένα κακό όνειρο και στάθηκε ν' άκούση γοητευμένος. Άπό τό ένα σύδεντρο άκούόταν τό ένα κελάιδημα, και άμέσως του άπαντούσε από αντίκρυ ένα άλλο. Ύστερα από τήν νάρκη της ζεστής ήμέρας, όλο τό δάσος έμοιαζε τώρα σαν νά ξυπνούσε. Ήμερωμένος από τό άνοιξιότικο αυτό κελάιδημα, ό Επίσκο-

πος σταμάτησε τό άλογό του και, αυτειθισμένος παντού νά διαβλέπη τό σύμβολο της θέλησης του Θεού, του φάνηκε πως τά πουλάκια αυτά με τό κελάιδημά τους του έδιναν τήν θείκη άπάντηση στα έρωτήματα που του έπίεζαν τήν ψυχή.

Τό άηδόνι, ό τραγουδιστής της άνοιξης, του έφερε τή θείκη διαβεβαίωση πως θάρχόταν σύντομα ή αιώνια άνοιξη που θά διαδεχόταν τις τρικυμίες και τις θύελλες της άσχημης αυτής εποχής.

Συνέχισε τό δρόμο του με περισσότερη αυτοπεποίθηση. Άνάμεσα από τά κλαριά, ή άθέατη φλογέρα του άηδονιού εξακολουθούσε νά γεμίζει τον άέρα με τις παιχνιδιάρικες μελωδίες της. Ο Κυπριανός άκουγε, μαγευμένος απ' αυτό τό θαύμα.

Έξαφνα, βγαίνοντας από ένα σύδεντρο, βρέθηκαν σ' ένα μεγάλο, γυμνό πλάτωμα, άνόμαλο και σκεπασμένο μ' άριζιά χορτάρι. Οι άγελάδες, σπρωγμένες από τους βουκόλους που κρατούσαν στα χέρια τους μακρούς μαγκούρες, γύριζαν άργά στους σταύλους τους. Σε λίγο θά νύχτινε. Ο ήλιος, βασιλεύοντας πίσω απ' τό βουνό, δεν ήταν πιά παρά ένας όλοπέρφυρος δίσκος που μάλις φαινόταν ή άκρη του. Κόκκινα σύννεφα σέρνονταν στη δόση και προς τήν άνατο-

λή διακρίνονταν έλαφροί ύδρατμοί που έσβυναν σ' ένα μαζι όυρανό.

Ο Κυπριανός άναζητούσε ένα πιά θεϊκό σύμβολο στο ύπεροχο αυτό ήλιοβασιλευμα, όταν στην άλλη άκρη του λιβαδιού είδε έναν άνθρωπο που έρχόταν προς τό μέρος τους. Ήταν ό Ίάδειρος που έτρεχε νά προύπαντήση τον κύριό του. Είχε στήσει τον καταυλισμό άρκετά άπόμερα απ' τό δρόμο, πίσω από μία κατηφοριά.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΑΝΤΕΚΡΙΠΤΑ

Μυθιστόρημα ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφραση ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΤΕΛΛΟΥ. — Διασκευή ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ. — Εικόνες Α. ΜΠΕΝΕΤΤ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— Θα μιλήσετε επιτέλους; Ξανάπε ανυπόμονα. — Περιμένω να καλωμάρετε λίγο, αποκρίθηκε ήρεμα ο Σαρκανού και θα περιμένω όσο χρειασθή. — Αφίστε τ' αυτό. Για τελευταία φορά, τί ζητάτε από μένα; — Σύλλα Τόρονθαλ! Έχω να σας προτείνω μια δουλειά. — Δεν κάνω πιά δουλειές μαζί σας, κύριε! Δεν υπάρχει πια τίποτα το κοινό μεταξύ μας. Κι' έννοω να εγκαταλείψετε την Τεργέστη, σήμερα κιόλα, χωρίς αναβολή, και να πάτε στον άγριοτο! — Λόγια, λόγια!... Σας ξαναλέω, έχω να σας προτείνω μια πολύ σοβαρή δουλειά. — Σοβαρή όσο και βρωμερή, δίχως άλλο! — Δεν θα είναι όμως η πρώτη... — Όχι! Λόγια, λόγια! — Ακούστε με, θα είμαι σύντομος. — Και θα κάμετε καλά. — Αν ε, τι σας προτείνω δεν σας κάνω, διακόπτουμε τη συζήτηση και φεύγω. — Μιλήστε! — Νομίζω πως είμαι επί τα έρχη μιας μυστικής εταιρείας. Δεν ξέρω ακόμα το σκοπό της, αλλά είμαι βέβαιος για την ύπαρξή της. — Κι' έχω εγώ να ωφεληθώ τίποτα από μια μυστική εταιρεία; — Κι' όμως! — Πως λοιπόν; — Καταδίδοντάς την! — Κι' εδω ο Σαρκανού διηγήθηκε στον τραπεζίτη το επεισόδιο της «ταχυδρομού περιστεράς» με το κρυπτογραφικό, και την ανακάλυψη του σπιτιού όπου έμενε ο παραλήπτης. — Ο Σύλλας Τόρονθαλ άκουγε τώρα με περισσότερο κάπως ενδιαφέρον. — Και πού βρίσκεται το σπίτι αυτό; ρώτησε. — Στη λεωφόρο Ακεντότο, αρ. 89. — Σε ποιόν ανήκει; — Στον κόντε Λαδίσλαο Ζάθμαρ. — Και ποιοι τον επισκέπτονται; — Οι τακτικοί είναι ένας καθηγητής, ο Στέφανος Μπάθουρ, κι' ο κόντες Ματθίας Σάντορφ. — Ε, από τη στιγμή που άκουσε τόνονα αυτό, το ενδιαφέρον του Σύλλ-

λα Τόρονθαλ μεγάλωσε πολύ. Έξακολούθησε ωστόσο να κάνει τον αδιάφορο. — Όλ' αυτά είναι πολύ άριστα, είπε. — Άριστα; αποκρίθηκε ο Σαρκανού. Κι' αυτό εδω; — Κι' έβαλε στα χέρια του τραπεζίτη το αντίγραφο του κρυπτογραφικού. Βκείνος το κοίταξε με περιέργεια, το εξέτασε, είδε πόσο δύσκολα θα μπορούσε να διαβάσθῃ, κι' είπε: — Δεν βγάζω τίποτα. Έσείς... το αποκρυπτογραφήσατε; — Όχι. Έχω όμως αρκετή πείρα και ξέρω πως το κρυπτογραφικό αυτό είναι από εκείνα που διαβάζονται μόνο μ' ένα ειδικό δικτυωτό, μ' ένα καρτονάκι. — Ε, το καρτονάκι αυτό θα το αποκτήσω. — Πως; — Δεν ξέρω ακόμα. Ξέρω μόνο πως βρίσκεται στο σπίτι της λεωφόρου Ακεντότο αριθ. 89. Και θα το αποκτήσω! — Γιατί να κοπιάσετε τόσο; — Εγώ στη θέση σας θα περιοριζόμουν να αναφέρω στην Αστυνομία όσα υποψιάζομαι, προσκομίζοντας κι' αυτό το τεκμήριο. — Δεν θάταν αρκετό. Έγώ θέλω να μάθουμε περί τίνος ακριβώς πρόκειται, και θα το μάθουμε μόνο αφού διαβάσουμε το κρυπτογραφικό. Και πάλι, αν ιδούμε πως πρόκειται περί συννομσίας, θα σκεφθούμε αν μας συμφέρη καλύτερα να προδώσουμε τους συνωμότες ή να πάμε με το μέρος τους. — Πολύ καλά. Μπορεί γάχετε δικιο. Μ' από μένα... τί θέλετε τώρα; — Ίδου τί θέλω: Να είσαχθώ, με οποιοδήποτε πρόσχημα, αλλά το γρηγορότερο, στο σπίτι του κόντε Ζάθμαρ. Είναι δική μου δουλειά πως θα κερδίσω την εμπιστοσύνη του και πως θα κατορθώσω να βάλω στο χέρι το δικτυωτό, για να διαβάσω αυτό το κρυπτογράφημα... προς το συμφέρον μας. — Προς το συμφέρον μας! Γιατί επιμένετε να με αναμίζετε στην υπόθεση αυτή; — Γιατί αξίζει τον κόπο. Το κέρδος θα είναι πολύ μεγάλο. — Τότε γιατί δεν την κάνετε μόνος σας;

— Δεν μπορώ. Θα μου χρειασθῃ πολλές καιρός και... δεν έχω πενήταρα. Πρέπει να μπήτε και σεις στην υπόθεση αυτή, για να μου ανοίξετε νέα πίστωση, αφού ή παλιά εξαγλήθηκε. — Έστω. Άλλά τί θα έκερδίξα; — Πολλά! Από τους τρεις ανθρώπους που σας όνόμασα, οι δυο δεν έχουν μεγάλα πράγματα· ο τρίτος όμως, ο Ματθίας Σάντορφ, είναι πλουσιώτατος. Κι' αν συλληφθῃ και καταδικασθῃ, ή περιουσία του θα δημευθῃ, κι' ένα μεγάλο της μέρος, ή μισή τουλάχιστο, θα δοθῃ σ' εκείνους που τον ανακάλυψαν και τον επρόδωσαν. Έγώ και σεις, Σύλλα Τόρονθαλ, θα μοιραστούμε! — Ο Σαρκανού σάπασε. Ο τραπεζίτης δεν άπαντούσε. Συλλογίζοντάς πως, αν αποφάσιζε να μπῃ στη μηχανορραφία, είχε τρόπο να δέσῃ τον συνένοχό του μ' ένα συμβόλαιο, που θα επέτρεπε να μείνη αυτός στην άφάνεια. Έτσι χωρίς να φεδαται τίποτα, θα μπορούσε να εισπράξῃ ένα τεράστιο κέρδος — την «τιμήν του αίματος» σαν τον Ίούδα — και ναποκαταστήσῃ τῃ στερεότητα του Οίκου του. Κι' όμως έδίσταζε... — Λοιπόν; ρώτησε σε λίγο ο Σαρκανού. — Λοιπόν όχι! αποκρίθηκε έντονα ο τραπεζίτης. — Προσέξτε καλά! φώναξε, απειλητικός τώρα, ο τυχοδιώχτης. — Να προσέξω; σε τί, παρακαλώ; — Ξέρω μερικά πράγματα για σας... — Έξω, Σαρκανού! — Και μπορώ να σας αναγκάσω... — Έξω είπα! Έξω! — Τῃ στιγμή εκείνη, ένα ελαφρό κτύπημα ακούσθηκε στην πόρτα του γραφείου. Κι' ένω ο Σαρκανού τραδιδόταν βιαστικά προς το παράθυρο, ή πόρτα άνοιξε κι' ένας κλητήρας είπε δυνατά: — Να περιμένῃ, είπε άμέσως ο τραπεζίτης. — Ο κλητήρας άποσύρθηκε. Κι' ο Σαρκανού ρώτησε σαρκαστικά: — Ε; τί γυρεύει εδω ο κόντες Σάντορφ; Έχετε λοιπόν σχέσεις με τους συνωμότες του οίκου Ζάθμαρ; Χωρίς να το φαντάζομαι, άποτάθηκα ίσως σ' έναν από τους δικούς τους; — Θα βγήτε επιτέλους έξω; — Δεν θα βγω, κύριε Τόρονθαλ, πριν μάθω τί γυρεύει στην Τράπεζά σας αυτός ο άνθρωπος!

Και με τις λέξεις αυτές, ο Σαρκανού μπήκε γρήγορα σ' ένα δωμάτιο, πλάι στο γραφείο, κλείνοντας πίσω του τῃν πόρτα. — Ο τραπεζίτης σκέφθηκε μια στιγμή να φωνάξῃ να τον πετάξουν έξω. Άλλά το μετάνοισε, χτύπησε το κουδούνι και πρόσταξε τον κλητήρα να μπάσῃ τον πελάτη. — Ο Ματθίας Σάντορφ αποκρίθηκε μάλλον ψυχρά στις κολακειές του Σύλλα Τόρονθαλ, και κάθησε σε μια πολυθρόνα που του έδειξε αντικρύ του. — Η συνομιλία άρχισε: — Κύριε κόμη, δεν περιμένα τῃν επίσκεψή σας, γιατί ήξερα πως λείπατε από τῃν Τεργέστη. Ο Οίκος μου όμως θεωρεί πάντα τιμή του να σας υποδέχεται. — Κύριε Τόρονθαλ, είμαι ο πιο άσημαντος πελάτης σας, ωστόσο σας ευχαριστώ που δεχθήκατε τῃν παρακαταθήκη των μικρών μου κεφαλαίων. — Κύριε κόμη, σας θυμίζω πως τα κεφάλαιά σας αυτά είναι στην Τράπεζά μου σε τρέχοντα λογαριασμό και σας άποφέρουν τόκο. — Το γνωρίζω. Άλλά σας θυμίζω κι' εγώ πως δεν θέλησα να κάμω στην Τράπεζά σας μια κατάθεση, αλλά μια άπλη παρακαταθήκη. — Έστω. Ωστόσο το χρήμα είναι πολύτιμο, προπάντων αυτή τῃ στιγμή, και θάταν άδικο αν έμενε άγνοο το δικό σας... — Σας ευχαριστώ πολύ. Άλλά εκείνο που για τῃν ώρα μ' ενδιαφέρει περισσότερο, είναι το εξής: Σύντομα πρέπει να εγκαταλείψω τῃν Τεργέστη, για να επιστρέψω στην πατρίδα μου, όπου με καλούν υποθέσεις επείγουσες. — Α! φεύγετε, κύριε κόμη; Και πότε; — Σε δεκαπέντε ήμέρες το άργότερο. Πρωτότερα όμως θάθελα να τακτοποιήσω έλους τοδ λογαριασμούς του πύργου Άρτενάκ, που είναι κάπως πολύπλοκοι. Ο επιστάτης μου μου έστειλε πολλά σημειώματα, που δεν έχω καιρό να τα εξελέξω. Μήπως γνωρίζετε κανένα καλό λογιστή, ή θα μπορούσατε να μου δώσετε κανέναν από τους υπαλλήλους σας γι' αυτή τῃν εργασία; — Ευκολώτατο! Και πότε θα χρειασθῃτε αυτόν τον λογιστή; — Μά... το γρηγορότερο. — Που πρέπει να παρουσιασθῃ; — Στο σπίτι του φίλου μου Λαδίσλαο Ζάθμαρ, λεωφόρος Ακεντότο, αριθμός 89. — Σύμφωνοι. — Η τακτοποίηση των λογαρια-

σμών είναι υπόθεση δέκα ήμερών το πολύ. Κατόπι θα φύγω για τον πύργο μου. Θα σας παρακαλώσσω λοιπόν να κρατήτε πάντα στη διάθεσή μου τα κεφάλαια που έχω στην Τράπεζά σας. — Μάλιστα, κύριε κόμη. Και πότε ακριβώς θα θέλατε να σας άποδοθούν; — Στις 8 του έρχομένου Ίουνίου. — Θα τα έχετε. — Και τώρα σας άφίνω. Ευχαρι-

στώ και πάλι, κ. Τόρονθαλ, χαιρετώ! Με τις λέξεις αυτές, ο Ματθίας Σάντορφ σηκώθηκε. Ο τραπεζίτης τον ξεβγαλε ως τον αντίθλαμο. Και γυρίζοντας στο γραφείο του, βρήκε τον Σαρκανού, που του είπε άπλά: — Σε δυο ήμέρες πρέπει να βρισκομαι ως λογιστής στο σπίτι του Ζάθμαρ. — Πρέπει, πράγματι! αποκρίθηκε, το ίδιο άπλά, ο Σύλλας Τόρονθαλ. (Ακολουθεί)

ΕΦΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΚΑΘΕΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Α'. Νίκαιος ο Φαταούλας

4. — Με το μπάτσο λοιπόν, άμέσως τα μάγουλα του Νίκαιου ξεφούσκωσαν, κι' από το στόμα του πετάχτηκε ένας άσπριδερός πολτός σαν από ζυμαρικό, που πιτσιλισε το ρούχο του μπαμπά. — Α! τ' είν' αυτό; φώναξε, βγάζοντας το μαντήλι του να σκουπισθῃ. Παλιόπαιδο, με λέρωσες! Τί είχες μέσα στο στόμα σου; Λέγε! — Ναι, αλλά τώρα ο Νίκαιος μπορούσε να μιλή. Κι' επειδή είδε πως

τόν είχαν πιάσει, επρόσπεσε κατά τῃ συνήθειά του κι' όμολόγησε ταπεινά: — Εγώ, εγώ φταίω... δικές μου είναι όλες αυτές οι ζημιές. Κι' αϊτία τα φρέσκα σαβογιάο των ναγαρινιών... Συχωρέστε με, δεν το ξανακάνω!... — Αυτό ήταν. Ο Νίκαιος, ο Φαταούλας, ο αδιόρθωτος, είχε ίδει τῃν υπηρέτρια που έβαζε στο κλουβι των ναγαρινιών κάτι μεγάλα κι' ωραία «σαβογιάο» που τοδ είχε αγοράσει από το γειτονικό ζαχαροπλαστείο. Τα ξερετε βέβαια και θα σας άρέσουν ίσως τα ελαφρά αυτά ζυμαρικά, που είναι όλο φαρίνα, αβγό και ζάχαρη. Ο Νίκαιος τρελλαινόταν. Παραφύλαξε λοιπόν, τρύπωσε στο σαλάνι μονάχος, κι' επειδή δεν έφτανε το κλουβι, έσπρωξε μια καρέκλα κοντά στη στήλη, ανέβηκε, πάτησε στη γάστρα που ήταν πάνω στη στήλη, άρπαξε τα σαβογιάο των ναγαρινιών, τα μπουκωσε μάνι-μάνι, έκαμε να κατεβῃ και... πατατόκι! όλα κάτω, πρώτος ο Νίκαιος! Ξέρετε τί έγινε ύστερα. Θα προσθέσω μόνο πως ο μπαμπάς κι' ή μαμά, για να τιμωρήσουν το Νίκαιο, τον έβαλαν να γράψῃ πενήντα φορές στο τετράδιό του τῃ φράση: «Τα σαβογιάο είναι για τα ναγαρίνια». Μου φαίνεται όμως πως ή τιμωρία αυτή ήταν πολύ μικρή αναλόγως... (Ακολουθεί) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οι νέοι όδοι : Δάν δημοσιεύεται "Αγγαλία μεγαλύτερα των 15 στίχων, και μόνον μία του καθένος εις κάθε φύλλον. Τιμολόγιον: "Εως όδκα το πολύ λέξεις με άπ.ά στοιχεία, όθ. 200. Πέραν των όδκα λέξων, 20 όθ. ή λέξες με όπλα, 30 όθ. με παζλα και 40 όθ. με κεφαλαία. "Ο χωριστός στίχος όθ. 20.

[ΜΓ - 65]

Σ' όλους τούς φίλους, εύτυχι- όμένο τό 1943.

Πανελλήνιε Πόθε, κάθε χαρά.

Δημοσθένη, εύχαριστώ. (Καθυστατημένη)

ΗΠΕΙΡΩΤΑΚΙ [ΜΓ - 66]

Ε'όχες φιλικές κι' εύκάρδιες. Στη Λευκαυμαλία... (Καθυστατημένης).

- Στη Μιράδα Πέριση... ("Ευκαίριες).

- Στο Νίλες... (Πρώρες!) (Καθυστατημένη)

Αλευροκονηγός ΜΓ - 67

Ε'ισερχόμενος στην κίνηση της Διαπλάσεως, χαιρετώ όλους ες. "Ιδιαίτέρως Φίλον τού Βιδλιού, Ζάχαρη, Δόσγκριν, Μικρόν "Ηρωα.

ΜΙΚΡΟΣ ΦΙΑΟΣΟΦΟΣ [ΜΓ - 68]

Ε'ξη διαπλάσπουλα με άνω- τέρα Ξανικά ιδρύουμε τόν σόλλογο παίρνοντας για όνομα- οία του όδο λέξεις, πού γεννή- θηκαν και έζησαν πάντοτε μαζί :

«ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ»

Πρόεδρος : ΣΥΛΛΑΣ Γραμματέας : "Αστρο της "Ελλάδος

Ταμία : Γαλιζία "Ανεμώνη Μέλη : Τσιγκούνης, Κόν- κινη Καμέλια και Χρυσός "Ανθρακας.

Δεχόμεθα μέλη για λογοτε- χνικό, μουσικό και θεατρικό μας τμήμα.

Διευθύνσις : Σ. Κολλάτων, Δη- μοσθένος 19, Καλλιθέα - Τηλ. 96.227, 96.550, 96.519.

[ΜΓ - 69]

Μυστημένο Δειλιό, Μ.Μ. Ε- λαβα (Δόξα τή Θεή) Πα- ταιρίσις, ανταλλάσσομε Μ. Μ. :

"Ανεμώνη τού Βουνού [ΜΓ - 70]

Σ' τούς Εικοσιπένσες ά- ληλογράφους μου - ιδιαι- τέρως Ντίνο Ζηριώτη, Προ- μηθέα Δεσμώτη, (Άπαιτες εύ- χές για τήν γιορτή σου) Σου- ριανόπουλο, Κωστή Μάρια, Ροδωβασιλίτσα - εύχομαι εύτυ- χές τό 1943.

Συνεχίζω άλληλογραφία.

Στείλτε. Κίμωνα Καμάρη, Νέα "Ιωνία ("Αθήναι).

ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΦΥΛΑΘΕΙΤΗ Πρόεδρος "Γυμνασιόπαιδών" [ΜΓ - 71]

Δούε της Λευκάδος, όθ. μού δώσης έξηγήσεις για τόν τίτλο σου.

Λευκαδιοπούλα

[ΜΓ - 72]

ΣΥΤΧΑΡΗΤΗΡΙΑ : Στη Ρόδη Δόγη για τή διαλέξη της.

Στό "Εθνικό "Ιδεώδες για Ξελοδρωπέτα 1942 και κατάρ- γηση τόνων και πνευμάτων.

Τιμή στέν ΚΑΚΡΙΑΗ! ΔΟΡΟΤΕΧΝΗΣ της «ΤΕΧΝΗΣ»

[ΜΓ - 73]

ΤΟ ΚΟΥΒΕΝΤΟΑΟΙ ΜΟΥ. Σε συγκέντρωση - συζήτηση Περισοκίου «θεαθήσαν» :

Νίλες (ός συνήθως) έν... δύο... τρία... συμπέρασμα.

Καμέλια σε πολλές... ά- ποχρώσεις - καθ' ό «σιγήν ητρα»

"Ιδεώδες με άναχαχτισμέ- νου δήμιου - "Εθνικό - μακα- δελισμό!... (θα! άπ' τά πόδια!!!)

Παλιό Βιολί σε χαρακτηρι- στικώτατα άπιθιτικά... cre- scendo.

Καλλιτεχνική - λέει! - Δι- αϊόδοξη με συνθεσία, εις τήν έξοδον αναμένοντας τού άρσιμα- νίως μουστακοφέντας άδελ- φού, προέδρου - λέει! Τέχ- νης (!)...

Και τό πλήθος περιφροντι και σιγόν...

"Υπογράφω όχι Τυφώνας ή Τυφώνας - άρσικία της Διά- πλασης - όλλα.

ΑΑΜΠΟΥΡΟ [ΜΓ - 74]

Τήν Ρόδη Δόγη, για τήν όμιλία της τήν ελληνικό- τατη, τήν Ψυχή τού Δόσου και τό Σαναγένημα άς της άπαγγελίας τους τήν όμορφιά και τήν έξαρση, στην πρώτη μας «Βρυχά της "Ελλάδας», θερμά τις συχαίρομε...

«Νίλης - "Ελλάδος» [ΜΓ - 75]

Μαζί με τις (καθυστατημένες) εύχαριστίας μας στους ά- γαπητούς ες μου Βιολέντα, Ροζελάντια, Αίέν "Αριστέειν, "Ηπειρωτάκι, Μίριανο, Νη- ρία, Νίλες, Πανελλήνιο Πό- θε, Προμαχο της "Ελευθε- θερίας, για τις εύχές τους στέλνω τις πιο θερμές δικές μου εύχές για τόν καινούργιο χρόνο σ' όλους τους, και διπλές εύχές στους Ροζελάντια, Αί- έν "Αριστέειν, Νίλες για τή γιορτή τους.

Δενική Καμέλια [ΜΓ - 76]

Θερμές εύχές στα άγαπητά Διαπλάσπουλα π' άλληλο- γραφοίνα μαζί μου: "Αμαρυλλί- δα, Βασιλίτσα Νότου, "Ατρό- μητη "Αεροπόρο, "Χ. Βου- νίσιο, "Ιπτάμένο "Αστό, κα- θώς και στέν λοιπό διαπλάσο- κοσμο.

ΧΡΥΣΟΔΕΧΤΗΣ [ΜΓ - 77]

Μέγα Φάλαρα εύχαριστώ, Ντίνος Ζηριώτης

[ΜΓ - 78]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΕΣ» Στις 20 τού Δεκέμβρη έ- γινε ή πρώτη μας διάλεξη. Θέμα : ΣΟΛΑΣΜΟΣ. Μίλησε ή Ρόδη Δόγη. Εύχαριστούμε ό- σους παρευθρήσαν.

Συνεχίζεται ή διαγωνισμός μας. Ποιό ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑ- ΤΡΙΚΟ έργο σάς άρσσε και ΠΙΑΤΙ ; ένα μήνα άκόμα.

[ΜΓ - 79]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΑΣ» "Ο Σύλλογός μας εύχεται εις όλον τόν διαπλάσσομον, έχθροές και φίλους, Καλά Χρι- στούγεννα και Αίστον και Εύ- τυχές τό Νέον "Ετος 1943.

Εύθους τού Σύλλογου μας κατά τήν πρώτη τετραμηνία τού δεύτερου έτους της άρσσε- ός του.

"Επίτιμος Πρόεδρος : ΓΚΑΛΙΚ Πρόεδρος : ΔΗΜΟΣΘΕΑΝΗΣ Γραμματέας : ΝΙΝΟΣ Ταμία : ΚΑΝΕΤΑΝ ΒΡΥ- ΚΟΛΑΚΑΣ

Σύμβουλοι :

Διαγωνισμών : ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ "Εξωτερικών : ΔΟΥΕ Ψυχαγωγίας : ΗΕΙΣΙΕΤΡΑΤΟΣ Μέλη : "Ακίρε, "Ατρόμητος, Βράχος, Αβρα, Γαλιζία Χρυ- σάνθερο, "Ελαφάκι, "Ηρωική "Ελληνίς, Μπουρλοτιέρης, Τσα- πατσούλης, Φωτοβόλος Τεξό- τής, Χιονοκάθισσα, Χρυσαστός, Φαριανός.

"Αντιπρόσωποι :

Βόλον : ΕΥΓΕΝΗΣ ΙΠΠΟΤΗΣ Καλλιθέας : ΣΟΥΛΑΜΙΤΙΣ Διδωκίου : ΓΑΛΑΖΙΟ ΝΗΣΙ Γραφεία, Μάνου Φιλίππιδου 3, "Αθήναι. Τηλ. 81-382.

[ΜΓ - 80]

Καλή Δράση στην «ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ».

Σίτσα «Κεραμοσκεπός Ταράτσας»

[ΜΓ - 81]

Σ' όλ. «ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ ΦΙΛΟΙ» "Αποτελέσματα ΜΒ-873.

Α' Βραβείο "Αμοιρόγλου Β' Κεραμοσκεπός Ταράτσας Γ' "Ασπρος Δόκος Δ' "Οβληρα.

Τούς ύπόλοιπους ύπερυχαρι- στούμε.

[ΜΓ - 82]

Εύχομαι εις όλα τα διαπλά- σπουλα και διαπλάσοπού- λες, Εύτυχές τό Νέον "Ετος.

ΔΙΩΡ Πρόεδρος Σύλλογου «"Ιπποτών» [ΜΓ - 83]

Σ' τόν νεοσύστατο σύλλογο «ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ», εύχομαι καλή Δράση!!!

ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ τού σύλλογου «Δόξα - "Ελλάς» [ΜΓ - 84]

Αλληλογραφία και ανταλλάσσω Μ. Μυστικά με όγδρία και κορίτσια της μεγάλης τάξεως :

"Η ουσιασός μου : Κον Κων- σταντίνου Λασσαδόν, διά Κο- ρίνται Χριστόμαρ, Ψυλόκατρον Κορινθίας.

[ΜΓ - 85]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΤΕΧΝΗ» ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΓΝΙΣΜΩΝ ΑΝΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΣΑΡΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΩΝ ΡΩΩΝ

ΤΡΙΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΛΑΥΚΟΣ Ο ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

ΕΠΑΙΝΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ

ΒΑΡΒΕΡΗΣ "Όσους στείλωνε, θερμά τούς εύχαριστούμε.

Σύλλογον «Φλόγα» εύχτήριο λαμβασμένο.

BIBLIΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ" "Ανευρέθησαν εις τήν άποθήκη μας και μερικά άν- τίτυπα από τόμους της «Βιβλιοθήκης» οι όποιοι έθεω- ρούνται τελείως έξηντηλημένοι. Τώρα ύπάρχουν και πο- λούνται εις τό γραφείο μας οι έξής :

«"Ο "Αγγελος της "Αγάπης», εκ τού άγγλικού, διά μικρά παιδιά. "Εκδοσις πολυτελής επί λαμπρού χάρτου με 60 εικόνας Δε. 4000

«"Ο Πυρτεπώλης», βραβευμένον υπό της Γαλλ. "Α- καθημίας, μετάφρασις Π. Ι. Φέρμου, με 24 εικόνας Δε. 2000

«Πρός ή Νικίον», αρχαίος έλλ. ύποθέσεως, υπό André Laurie, μετάφρ. Κ. Παλαμά, πρόλογος Σπυρ. Π. Λάμπρου, με πολλές εικόνας Δε. 3000

«Τό Θόμα τού Θεόπου», υπό André Laurie, μετά- φρασις Π. Ι. Φέρμου, με 20 εικόνας Δε. 2000

«"Υπέρ Πατρίδος», υπό Henri Martin, μετάφρασις Χ. "Αννίνου, με πολλές εικόνας Δε. 3000

«"Η Μούσα τών Παιδών», παιδικά ποιήματα Καν- τακουζηνού Δε. 1500

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ